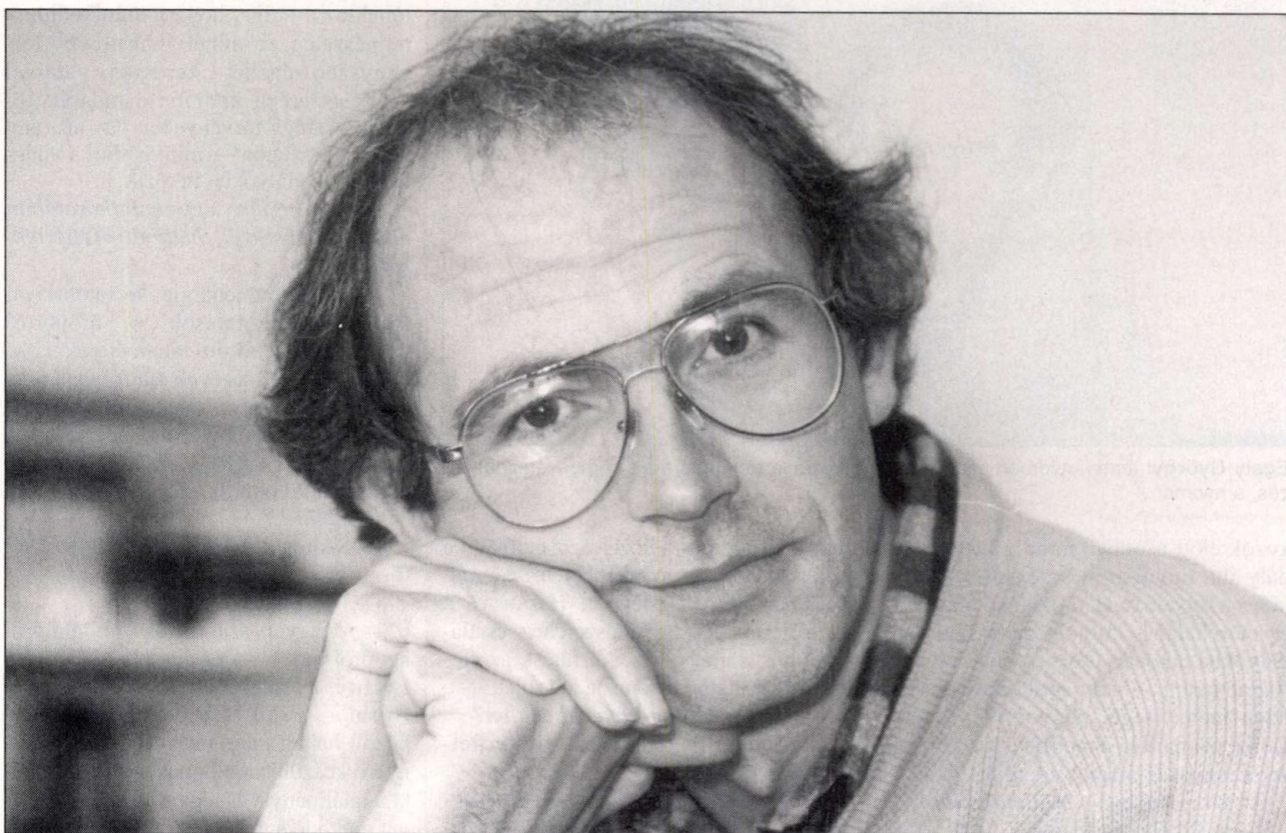

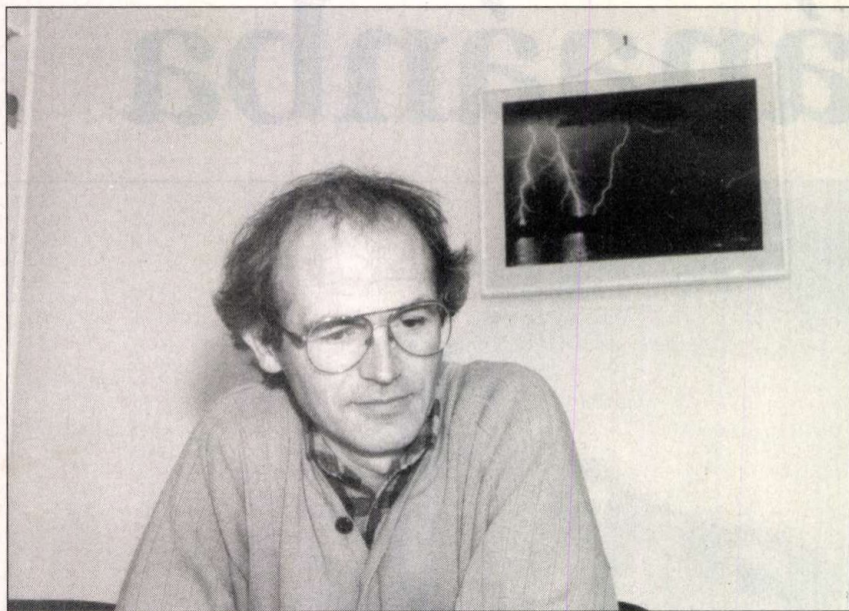
Vákuummal a Kánaánba

Egely György mérnök, fizikus, feltaláló, Hargitai Károllyal Kifordul a tér címmel könyvet írt. E mű hátsó borítóján a következő olvasható: „Meg akarjátok öletni magatokat?! — kérdezte egy rég nem látott barátom, amikor megtudta, hogy a jövő új csúcstechnológiájával foglalkozom... Az energiakicsatoló készülékek minőségileg új világot teremthetnének. Elterjedésük drasztikusan megváltoztatná korunk gazdasági, politikai és valószínűleg társadalmi struktúráját is, ezért rendkívül erős érdekek fűződnek ahhoz, hogy ne valósulhassanak meg.” Erről a veszélyes technológiáról beszélgettünk Egely Györggyel.

— *Információink szerint találtak egy olyan megoldást, ami kiválthatná a hagyományos energiahordozókat, és nem környezetszennyező.*

— Igen. De nem mi fedeztük fel a vákuumból való energiakinyerést, Nikola Tesla volt az első. Az e témával foglal-

Egely György: lépten-nyomon akadályokba ütközünk, tehát marad a környezetszennyezés, a nyomor

kozók előtt azonban mindig kettős akadály állt. Egyrészt messze nem volt tisztázva a folyamatnak a fizikája, másrészt, az előrehaladás komoly gazdasági akadályokba ütközik. Olyan technológiával foglalkozunk, amely gyakorlatilag végtelen mennyiségű, nagyon olcsó, mindenki számára hozzáférhető, és környezetszennyezés-mentes energiát adna.

— *Mi a lényege a találmánynak?*

— A felfedezés lényege, hogy a vákuumnak határozott fizikai tulajdonságai, nagyon nagy energiasűrűsége van. Ebből az úgynevezett vákuumból különböző eljárásokkal — mint a Davies—Unruh- vagy a Casimír-effektus — lehet kivenni az energiát. Hendrik Casimír, a holland Philips gyár kutatórészlegének volt az igazgatója, ő fedezte fel ezt a hatást. De nem gondolt arra — a tudományos életben ez gyakran előfordul —, hogy elmélete a gyakorlatban is alkalmazható. A Casimír-effektus során a vákuum leárykolása történik polarizálható határfelületekkel, illetve fémlemezekkel, míg a Davies—Unruh- eljárásnál a gyorsulás segítségével bontják meg a vákuum szimmetriáját, így keletkezik energia. Ha beteszek egy ilyen készüléket,

mondjuk az autómbe, akkor az a nap 24 óráján keresztül működik. Képletesen szólva: amikor az ember elmegy dolgozni, a motortérben lévő szerkezet a vákuumból kicsatolt energiát közlekedésre használja, amikor az illető megérkezik a munkahelyére, a parkolóban rákapcsol-

hatja az országos hálózatra az autóját, de felhasználhatja a munkahelyén is a gépkocsiban termelt energiát. Hazatérve a családi ház, lakás rendszeréhez csatlakoztatva, a meleg vizet, a fűtést, az áramot szolgáltatja ugyanez a készülék.

— *Gyakorlatilag kimeríthetetlen?*

— Kimeríthetetlen és környezet-szennyezés-mentes.

— *Az energialobbynak nem áll érdekében egy új és minden eddiginél környezetkímélőbb energiaforrás kifejlesztésének támogatása?*

— Sosem állt érdekében. A történelem során mindig is nagyon sikeresek voltak abban, hogy a forradalmian új dolgokat még csírájában elfojtsák. Nagyon kemény gazdasági érdeket sért a tevékenységünk, amellet, hogy a tudományos érdekeket is kényelmetlenül érinti. És ez az úgynevezett tudósok között azért dühítő, mert nem hiszik, hogy mindez lehetséges, nem is értik, miért végezzük ezeket a kísérleteket. Mi most azon dolgozunk, hogy a vákuumenergia alapján működő, iparilag és nagyüzemileg, sorozatgyártásban is kibocsátható készüléket alakítsunk ki. Ehhez azonban igen sok pénz kell, és hivatalos forrásból

nemhogy egy fillért nem adnak, hanem mindent megtesznek, hogy akadályozzák a munkánkat. A kutatóintézetekben, a Magyar Tudományos Akadémián a legszigorúbban tilos beszélni — még gondolkodni sem szabad — ezekről a dolgokról. Hetvenéves öreg tudósokból álló testületől nem lehet elvárni, hogy bármit is tegyen.

— *A vákuumenergia kísérletekkel, az energiakicsatolás mindennapi alkalmazásával megdönthetetlenek hitt természeti törvényeket is újraírnak.*

— Igen. De minden tisztességes kutatónak az a dolga, hogy gondolkodjon a természetben, és minél általánosabb törvényszerűségeket keressen, amivel szükségszerűen kitágítja a tudását, fölülírija a régi törvényeket. Ez az, ami Magyarországon — mint bárhol a világban — akadályokba ütközik.

— *Nemrégiben egy nyilatkozatában eltűnt emberekről, betiltott kísérletekről beszélt.*

— A vákuumenergia kicsatolásával kapcsolatos kutatások, a különböző szerkezetek a tiltott találmányok közé tartoznak. A 20-as évek óta folynak próbálkozások, hogy szabadalmat adjanak ilyen találmányokra. Néhány esetben a feltalálónak sikerül is ezt elérnie, aztán nyomtalanul eltűnik.

— *Eltűnik?*

— Szőröstül-bőröstül eltűnik az illető.

— *Magyarországon is?*

— Magyar származású feltalálóról kettőről tudok — az ausztráliai Horváth István és a Kanadában élő idősebb Bóday Árpád —, akik rejtélyes körülmények között haltak meg, mert ilyen energiakinyerő készüléket alkottak. Horváth eladta a találmányát — egy ezzel az energiával működő autót — és néhány héttel később eltűnt. Bódaynak már épült az az üzeme, ami sorozatban gyártotta volna a vákuumenergia-hasznosító készüléket. E folyamat közben hirtelen rosszul lett, és meghalt. Hazai esetekről azért nincs tudomásom — szerencsére —, mert az energia állami kézben volt, és ehhez a dologhoz nem értett senki.

— *A térenergiával feltehetően mások is foglalkoznak.*

— Kiseb-nagyobb csoportok mindig foglalkoznak ezzel a témával. Néhányan dolgoznak az eredményességért, és sokkal többen figyelnek arra, hogy a kísérletezőknek ne legyenek eredményeik. Ráadásul ez utóbbiak kezében van a hatalom és a pénz. Az áttörés be fog következni valamikor, csak az a kérdés, hogy

azok a merész kutatók, akik e témán dolgoznak, mikor kapnak elegendő pénzt és lehetőséget.

— *Az energiakinyerési kísérleteik összefüggenek-e azzal az USA-ban végzett kutatással, amelyben a proton szétbontására törekszenek? Van olyan jelentőségű a munkájuk, mint amit az amerikai tudósok szeretnének elérni?*

— Sokkal nagyobb jelentőségű, amin mi dolgozunk, hiszen a megvalósulásából a hétköznapi embernek lesz kalácsa és kenyere. Ez legalább olyan fontos, mint a századfordulón a váltóáram elterjedése volt.

— *Ehhez a majdani készülékhez mindenki hozzájuthat?*

— Az energiáért ugyanúgy nem kellene fizetni, mint például a szélenergiáért. Nagyjából sejtjük a szerkezet árát is. Nem lenne drágább, mint egy személygépkocsi motorja, amely jelenleg körülbelül 300 ezer forint. Tehát, aki ezt az összeget ki tudja fizetni, amíg a kocsi kocsi, addig nem fizet az energiáért. Nem kell benzin, nem kell fűtés, nincs villanyszámla...

— *Szép. És mégis csak egy lehetőségnek látszik...*

— Magyarország is lehetett volna demokratikus ország már 1848-ban, és most sem az... A jövő mégis a tértechnológiaké. Aki nem ilyen irányban halad, az megállítja a fejlődést, emberek százezreit öli meg. A vezetők gondolkodása nem érett meg az új befogadására, és ez nagy gond. A kisember szívesen használná, és a mérnökök nagy többsége is, azt hiszem. Egyébként nem gondolom, hogy ezek a mondatok valaha is magyar sajtóban megjelenhetnek. Nincs olyan lap, ami ezeket leközölné, de hát sajnos, ez az igazság.

— *Mi most leközeljünk. Mindezek után mégis meddig kell várni a technológia elterjedésére? A XXI. századig?*

— Nincs annyi időnk, naivitás ezt hin-

ni. Elég csak az éghajlat változását figyelni. Ez az energia a túlélésünk egyetlen esélye.

— *A megoldáshoz tehát pénz, pénz....*

— Tulajdonképpen igen. Na és az óriási ellenérdek megszűnése.

— *Egy korábbi beszélgetésünkör emléttette, ha a parajelenségekből kiszűrjük a végleteket, akkor találunk realitást bennük. De mi a véglét? Hiszen a jelenkor technikájával a különböző kísérletek igen messzire jutottak az elképzelhetetlenek tűnő világban, sokkal veszélyesebbé váltak, így a végletek megállapítása is bonyolultabb.*

— A végletek kérdése elég nehéz ügy, s ugyanez volt a dilemma az atomenergiaánál, az atombombánál is. Amit gyártani lehet, de ha naponta húsz bombát ledobnának, akkor már baj lenne. A tűzgyújtás óta ez az emberiség problémája, hogy a tűzzel leves főzhető, de lángra lobbant-hatjuk vele a szomszéd falut is. A mi készülékeinkből azonban nem lehet előállítani tömegpusztító fegyvereket. Legfeljebb tankot lehet velük hajtani.

— *Igaz, hogy a gravitáció legyőzésére irányuló kísérleteket is folytatnak?*

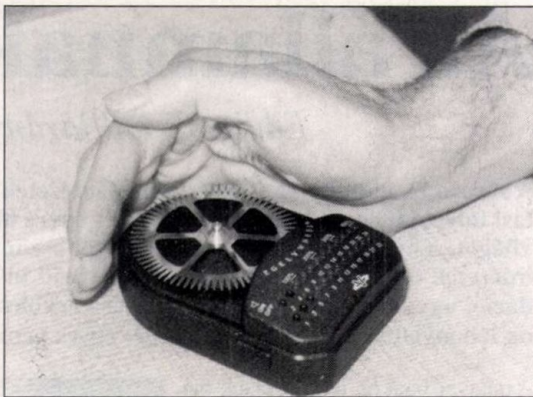
— A csoportunk egyik része elektrogravitációval foglalkozik. Nagyon sikeresek. Jelenleg a tömeg negyven százalékat tudták leküzdeni, eltüntetni Andrej Szaharov elmélete alapján a csoport tagjai által kifejlesztett elektrogravitációs szerkezetükkel. E kísérlet lényege: a szerkezet egy elektronikus nyomaték-mérőre van felfüggesztve és egy különleges alakú, térerősségű jel hatására elveszti — pillanatnyilag — súlyának a negyven százalékát. A folyamatot számítógépen rögzítik. Amennyiben nem ilyen hihetetlenül nyomorúságos körülmények között, pincékben kellene dolgoznunk, akkor már rég megoldottuk volna az antigravitációt.

— *A garvitáció leküzdése legalább olyan hatással bírna, mintha Verne által megálmodott űrkabint valóban kilőtték volna*

— Így igaz.

— *Mint említette: negyvenszázalékos hatásfokkal működik az antigravitációs készülékük. Mire lenne szükségük a továbblépéshez?*

— Erősebb, jobb anyagok kellenének, fejlettebb technológia. Nem véletlen, hogy a sárkányrepülést, bár elméletben a századelőn már ismerték, csak néhány

Az Egely-féle készülékkel bárki megfigyelheti egészségi állapotának alakulását.

évtizede sikerült igazából megoldani, amikor elég könnyű motorokat, szilárd vázat tudtak gyártani.

— *Kinek, minek lenne hasznos az antigravitáció?*

— Egyszerű példával élve: annak az embernek, aki a Lánchídon beragad a csúcsforgalmi dugóba és szívja a bűdöset. Ehelyett megnyomná a magassági kormányt, és átrepülne a híd fölött.

— *Parajelenségek?*

— Nemhogy hiszek benne: tudom, hogy léteznek. Egyszerűen csak azért, mert több száz, több ezer esetben megtapasztaltam. Nekem saját magamnak kellett volna hazudnom, hogyha azt mondom, márpedig ilyen nincs.

— *Miért nem dolgozik külföldön?*

— Mint mondtam, sehol a világon nem támogatják ezeket a kutatásokat. Pedig megteremthetnék a jólétet az emberek millióinak. Fel vagyunk háborodva azon, hogy Auschwitzban hatmillió embert lemészároltak. Az az igazság, hogy ma is naponta ugyanannyi ember, gyerek hal éhen, szegénységben a közöny miatt. Egykoron, ha minden német és minden magyar azt mondja: márpedig nem engedjük ezt a gyalázatot, akkor talán nem történik meg. Az emberek ma is abszolút közönyösek, és azt hiszem, csak úgy lehet ezen segíteni, ha az úgynevezett kisembert kihúzzuk a kátyúból.

— *Az emberiség előrelépése egy nőiségileg fejlettebb szakaszba többnyire valami pusztítás, rombolás nyomán következett be.*

— Azt szokták mondani: az okos ember más kárán, a buta saját kárán tanul. Mozaikokból próbálunk egy képet kirakni, ami jobbá tenné az életet, de sajnos lépten-nyomon akadályokba ütközünk, tehát marad a környezetszennyezés, a nyomor.

Bánhidai Károly

LEXIKON

Egely György gépészmérnök. Sátoraljaújhely, 1950. júl. 18. T.: BME, 1968—73, Hőfizikai Intézet, Milánó, 1977, Brookhaven National Laboratory, 1981—82. É.: Az MTA KFKI termohidraulikai osztályának munkatársa. Kutatási területe: az atomerőművek baleseténél lejátszódó folyamatok, a kivételes természeti jelenségek, a gömbvillám, a pszichokinézis, a teleportáció, energiaátadási anomáliák. A Society for Scientific Exploration (USA) tagja. 1990—91 a Parakut. Tud. Társ. elnöke.